

GRIGORE G. PEUCESCU
Director politic

ABONAMENTE:

În țară 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei
În străinătate 1 an 50 lei, 6 luni 25 lei

REDACȚIA

No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

10 BANI NUMERUL

EPOCA

APARE ÎN TOATE ZILELE

N. GR. FILIPESCU
Proprietar

ANUNCIURI:

anunțuri pe pagină a patra linia 30 bani
anunțuri și reclame pe pag. III 2 lei linia.

ADMINISTRAȚIA

No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

10 BANI NUMERUL

TREI ÎNTREBĂRI

D-NULUI MINISTRU AL FINANTELOR

DISCURSUL

DOMNULUI PETRE GRADISTEANU

REPOZATUL NASCOCILA

AMINTIRI

TREI ÎNTREBĂRI

D-LUI MINISTRU AL FINANTELOR

Monitorul Oficial al Statului, Nr. 270 din 11 Martie conține pe pagina 5439, coprinde comțul întrebunțării fondului de răsucupărarea rentei perpetuă 5 0/0 emisă în anul 1875.

Comțul pe arată ca de la August 1880 pînă la Aprilie 1881 s'a cumpărat titluri în valoare nominală de lei 4.230.500, pentru care s'a plătit lei 3.427.533.

Cu această delicată și de multă încredere misiune, de a răsucupăra, pe comțul Statului, titluri pentru 3.427.533 lei a fost onorat d-nu Eugeniu Carada, de către d-nul Ion Brătianu atunci ministru al domeniilor; fapă a cere nici autorizarea consiliului de ministri, nici chiar aprobarea Regelui.

Exprimăm mai întâi regretetele noastre de contribuabil ca ni se dă seama într'un singur condeiu de întrebunțarea unei sumi atât de însemnată în curs de nouă luni, în loc să ni se dea osebuit fie-care operațiune cu arătare de ziua în care s'a efectuat și pe ce preț. — Mai regretăm că ni se dă comțul după sease ani adică în 1886, pentru operațiuni efectuate în 1880, în loc să ni se fi dat, dacă nu în fie-care săptămână sau lună, cel puțin în finele anului cum credem noi ca cere conștiința datorii și respectul datorii publicului. Pare însă că d-l Nacu, înimic netimpăcat al «Noutăților» în cestiune de socoteți, dă la lumină din cele mai vechi, asigurată că cu cât vor fi o dată mai înapoiată cu atât vor fi mai bune și mai eficace colectivităților prin dificultatea și chiar imposibilitatea de a se mai controla.

Ne putând dar avea ce cerem adică socoteți proaspete, trebuie să ne mulțumim pe ce ni se dă. — Pentru a ne putea însă face o convingiune asupra comțului publicat, rugăm respectuos pe onorabilul domn Nacu ca în calitatea de sale de ministru al finanțelor, de pe actele ce posedă în arhivă, să bine voiască a ordona să ni se răspundă la următoarele trei întrebări:

1. Pentru o atât de însemnată operațiune pe seama Statului, în suma de lei 3.427.533, ce a făcut pe d-nul Ion Brătianu să recurgă la intermediul d-lui Eugeniu Carada în loc să se adreseze direct la sindicul burselor din Paris?

2. În ce anume condițiuni a fost dată această însărcinare d-lui Eugeniu Carada, adică prin plată de remisă sau prin diurnă fixă și câtă sumă a primit pentru întreaga operațiune?

3. Ce anume control și supra-veghere s'a exercitat asupra acestor răsucupărări? Avea d-nul Carada un maximum fixat peste care nu putea trece? A telegrafiat d-nu Carada imediat după efectuarea fie-căreia operațiuni prețului ei? A expediat d-nu Carada la București sau a depus la agenția Juri din Paris imediat titlurile răsucupărate împreună cu borderourile?

Facem mai cu osebire această ultimă întrebare ca să închidem gurile reuțăcioșilor și nefecuzătorilor. Ei constată că cursul rentei de la August 1880 pînă la Aprilie 1881 a mers tot crescând; că ast-fel fiind ei presupun că s'a putut cumpăra pe cursul de 74 și revinde și cumpăra din nou mai târziu pe cursul de 78 și 80 cât s'a urcat atunci renta, ceea-ce în curs de nouă luni cu

un capital disponibil de trei și jumătate milioane, beneficiind continuu de urcarea cursului a putut da beneficii colosale în detrimentul fiscalului. — Noi nu afirmăm că s'a făcut, constatăm numai că s'a putut face și în dorința ce avem să dovedim că nu s'a putut face cerem lămuriri.

În privința celor-lalte operațiuni coprinse în acest comțul, atrăgem atențiunea contribuabililor că la încasări nu figurează cuponul exigibil la 1 Octombrie 1885 de la rentă răsucupărată, neșșit fiind că vistieria n'a avut bani să-l plătească. — Această întârziere însă a adus statului o pagubă de oare-ce cursul rentei perpetuă care în Noembrie era de 90 0/0 s'a urcat la circa 95, diferența de 5 0/0 socotită la 200.000 lei, admițând că s'a răsucupărat pînă acum dă o pagubă de circa 10.000 lei, ceea-ce echivalează cu o datorie hotăntă de 200.000 lei cu dobândă 20 0/0 socotită pentru trei luni întârziere. — Mai este de observat în ceea ce privește plățile de răsucupărările de la 1881 s'a făcut prin intermediul Băncii Naționale, și cu modul acesta statul plătește comisiunea Băncii și remisă agentului de schimb prin care se răsucupăra, de și legea Burselor impune ca ori-ce vânzare-cumpărare pe comțul statului să se facă direct prin sindicul ei. — Unii zic că se preferă Banca pentru a mări dividendele acțiunilor fiind-că are și d-nu Brătianu; alții zic că pentru a mări beneficiile administratorilor Băncii și a censorilor, între cari se număra și d-d. Stătescu și Cămpineanu cari s'au plâns și plâng continuu că nu le a-junge lea și diurna de ministri și deputați. Noi răspundem că ambele interese sunt strins legate, de oare-ce prin creșterea dividendelor se mărește și beneficiile administratorilor și a censorilor. Atari privilegii însă acordate Băncii, agiul și altele multe, ne șșpelea pentru ce se tot mărește impozitele și pentru ce d-nul Nacu caută să mai în-fînțeze și altele noi.

Am scris acestea în credința că facem un serviciu contribuabililor și cu șșperanța că generositatea, ertarea și răbdarea noastră va avea un sfârșit, fiind-că destul timp ne-am lasat să ne tunda cât au voit ca pe oii; este timpul să ni oprim, dacă vom să nu ne ia și pielea.

Pana Mihail Pencovici.

DEPESELE AGENTIEI „HAVAS”

Pesta, 27 Martie. — Camera deputatilor. — D. Nemenyi interpeleaza ministerul asupra negocierilor privitoare la tratatul de comerț cu România, și cere să i se arate măsurile pe cari le ar lua contra or-cărui sistem prohibitiv român, mai cuseama contra tarifului autonom din 1885, pentru cazul în care convențiunea actuală nu s'ar prelunghi pînă la 10 Iulie.

Interpelatorul întreaba dacă guvernul voeste sa lamureasca Camera asupra stării actuale a negocierilor și asupra cauzelor de întârzieri deja suferite.

Motivindu-si interpelarea, la care i se va răspunde zilele acestea, d. Nemenyi a criticat într'un mod viu atitudinea României în relațiunile sale comerciale; a acuzat sa se ia măsurile pentru a face sa se respecte noul tratat într'un mod sincer și strict atât din partea României cât și din partea monarhiei Austro-Ungare.

Berlin, 27 Martie. — Reichstagul a respins prin 181 voturi contra 3, primele două paragrafe ale proiectului de lege asupra monopolului spirtoaselor.

Aceste două paragrafe constituiau esența chiar a proiectului.

Cele lalte paragrafe au fost respinse fără discuțiune.

Belgrad, 27 Martie. — Un ukaz regal prescrie că legea marșală va înceta de a mai se aplica în armată.

Generalul Horvatovici este numit comandant șșef al armatei active, și în același timp decorat cu marea cruce din ordinul Tahovo cu spade.

Londra, 27 Martie. — Demisiunea d-lor Chamberlain și Trevelyan a fost primită. Ei vor fi înlocuiți prin d-nii Stanfeld și Dalhousie.

Viena, 27 Martie. — Curtea va purta în timp de 12 zile, începând de la 29, dolii Comtesei de Chambord.

Bruxelles, 27 Martie. — Greviștii basiniurilor de la Charleroi au incendiat multe case de țară, și castele. S'a întâmplat scene de jaf Stricaciunile sunt imense.

Patru mii de oameni ca trupe de întărire au fost trimiși la Charleroi.

Niște încăierări au avut loc între greviști și trupe la Roux. Zece greviști au fost omorâți. Răniții sunt foarte numeroși.

Bruxelles, 28 Martie. — Încăierări sângeroase au avut loc între trupe și greviști în mai multe puncte din basiniul Charleroi.

Greviștii s'au dat la noi acte de jaf.

Trupele au fost întărite.

Atena, 28 Martie. — Camera e convocată pentru 2 Aprilie pentru a vota noul proiect de lege financiară privitoare la cestiunea militară.

Presă conservă un ton reshoinic și pare că consideră rebelul, ca inevitabil.

O ÎNTREBARE

DOMNULUI MINISTRU DE EXTERNE

Suntem informați că dupe ce s'a aplicat căta-va vreme Turciei tariful autonom, în urma amenințării guvernului Otoman că va lua în contra noastră măsuri de represalii, guvernul nostru a încetat d'a mai aplica Turciei tariful autonom.

Ni se mai dă în această privință multe alte amănunte.

Înainte însă d'a publica tot ce e privitor la această cestiune, rugăm pe d. Ministru de Externe ca, prin intermediarul uneia din gazetele guvernamentale, să bine-voiască a ne da deslușiri în această privință și să ne șșpece ce anume tratament s'a aplicat și se aplică azi Turciei în relațiunile noastre comerciale cu imperiul vecin.

INTRUNIREA DIN SALA JOJI

DISCURSUL D-LUI P. GRADISTEANU

După câte s'au zis în această întrunire, mă întreb: ce mi mai rămâne astăzi de discutat dinaintea d-voastră?

— Dacă zidurile nu au urechi, ele însă conțin într'însele pe acea nimfă plingătoare a antichității, pe care o numim Echo! Echo al acestor săli repetă încă cuvintele elocvente ale acelora cari v'au vorbit în întrunirile trecute de ceea-ce se petrece, și v'au arătat starea mizerabilă în care a adus țara guvernul colectivist, din punctul de vedere al principielor liberale și naționale, ca și din punctul de vedere financiar. Banerată pe toată linia! Iată tabloul îngrozitor dar real, care s'a desfășurat dinaintea d-vo. În aceste două întruniri (aplause).

Tabloul s'a complectat azi prin fotografia hidoasă, dar exactă, a primului ministru. Nu este vina fotografului dacă subiectul este urât (aplause).

În încercatura, în care mă aflu, dați mi voie să urmez pe onor. meu amic d. Boerescu în sistemul ce a inaugurat de fotografie. Vă cer însă voi să descind puțin obiectivul și să-l plimbim pejurul subiectului principal. S'a vorbit de colectivitate și colectivități și s'a zis că unii din membrii acestei asociațiuni de exploatare, ai acestei bande

negre pot fi de bună credință și convinși.

Dați mi voie să aplic obiectivul mașinei fotografice pe fața cător-va din cei mai eminenți sateliți ai acestei colectivități și să vedem dacă aprecierea e justă (aplause). Fiți pe pace! Nu'i voi pune în lumina principielor liberale; n'aș obține de cât o față neagră! Adineaori onor. d. Pache Protopescu îi numia liberali colectivități. Nu înțeleg cuvântul, dacă sunt colectivități nu sunt liberali și dacă ar fi liberali nu ar fi colectivități (aplause).

Liberalismul d-lui Ion Brătianu, liberalismul colectivității!

Diogene asista într'o zi la o lecțiune de filosofie a lui Platon, aude pe profesor definind pe om o ființă în două picioare și fără pene. Îndată Diogene ese din sală, în un cocos, îl jumulește și îl asvêrli dinaintea catedrei zicând: «Iată omul lui Platon». Tot ast-fel este de asemănăt guvernul colectivist de azi cu liberalismul, cât se potrivește cocșul jumului cu omul! (Aplause).

Lumina, căreia voiți cere reproducerea schișelor mele, este moralitatea și onestitatea publică. Acești oameni cari au alunecat la ultima treaptă a degradățiunii publice și politice, au cutezat a ne întreba de pe tribuna Senatului: cine suntem și cum îndrăsnim a'i acuza de imoralitate și corupțiune!...

Cu o sfruntare ne mai pomenita ne pune această întrebare un seid al d-lui Ion Brătianu, care vorbia în numele colectivității întregi, până să vină să stea alături cu d. Brătianu. Și, ducând nerușinarea la culme, se pretindea că apăra pe guvern în mod absolut desinteresat...

Nu mă mir de această atitudine... Femeia de stradă care își sumete rochia în brâu și în numele moralei insultă pe vecina sa, femeia cinstită, este o observațiune profundă și tot d'a-una adevărată a părintelui literaturii române, a nemuritorului Heliade Rădulescu! (Aplause).

Cutezanța mergea așa de departe, în cât se adăoga: «Nu știți că dacă ar fi să stăm la vorbă și la socoteală, noi, aceștia acuzați, am avea dreptul să ridicăm fruntea și să primim drept în față pe fie-care.»

Și mai înteu de toate, acela care vorbia de la tribuna Senatului și care pretindea că poate să privească în față pe fie-care, acela care cu mândrie afirma: «Că poate să ridice fruntea, uită a oare în acel moment, sub ce aripă presidențială roșia acele cuvinte? Dacă de la tribuna s'ar fi întors puțin spre birou, poate că ar fi zărit într'un colț al sălii vre-o umbră sângerândă, care i-ar fi turburat seninătatea sufletului (aplause). Dacă nu s'a uitat la spatele său, — în fața sa, după primul ministru n'a zărit oare pe ilustrul d. Carada? Pe d. Carada, care înlocuiește pe primul ministru în toate afacerile de interes public și privat, pe d. Carada, care până mai ieri sărac, în cât umbla iarna cu ciupiei de brunel, azi de mai multe ori milionar, pe d. Carada, antreprenorul general și ocult al tuturilor furniturilor, tuturilor ministerelor prin contracte de bună voie fără licitație: arme, material de rezbel, efecte de echipament militar, materialul drumurilor de fier...

O voce! — Răsucupărarea căilor ferate...

D. P. Grădișteanu. — Dați mi voie, le-am pe toate aci (ilaritate).

Metal pentru monedă, hârtie de timbrat, machine și utensile pentru fabrica de pielărit de la penitenciarul Dobrovăț, lăzi de fier pentru perceptor și casieri, bonuri și obligațiuni de ale Statului, totul, până și perferatoarele pentru hârtia timbrată! toate (aplause).

Nimic nu se mișcă, nimic nu se face în țară fără șșirea și consimțimântul d-lui Carada. Opt-zece și doi de deputați votează în cameră liniile de drum de fier cale largă; dar d. Carada cumpărase sau arvunise din străinătate materialul pentru liniile cu cale strimță,

material rămas fără valoare pe acolo, fiind-că sistemul căilor strimte era condamnat, îl avuse dar philipir, ș îndată d. Ion Brătianu veni în Camera și majoritatea de 82 se transformă în minoritatea de 28 și căile largi, devin căi strimte și imense cantități de acel material se cumpără de la d. Carada cu prețul ce bine-voeste a stabili, și astfel vom avea căi largi cu materialul ușor și neresistent al căilor strimte!

După cererea unor deputați sau senatori influenți, ca preț la tocmeala unor voturi, s'a admis, în urmă, preschimbarea unor linii, s'a admis, pentru ele calea largă, dar tot materialul Carada pentru căi strimte se va întrebunța la dăsele (aplause).

D. Carada este factotum al regimului. Agiotagiul de la banca, faimoasele operațiuni financiare, alegerile, politica exterioră, totul se regulează de d-sa și prin d-sa. Deviza corănei «Nimic fără Dumnezeu!» s'a transformat de Marele Vizir, — care primește cu împudicitate acest titlu, — în Nimic fără Carada (aplause).

Tara, împuta într'o vreme regimului lui Vodă Cuza, averea scandaloașă făcută în căi-va ani de Librecht.

Avea mult mai scandaloașă a lui Librecht-Carada, care din întunerie guvernă și dirige totul în locul Vizirului oboșit, indigna și revoltă pe toată lumea, afara, se înțelege, de aceia pe cari nimic nu'i mai mișcă, pentru-că corupțiunea i-a gangrenat până la măduva (aplause prelungite).

Credeți d-lor, ca acest specimen este unic în colecțiunea colectivităților? — Dar alături cu d-nul Ion Brătianu, nu a văzut oratorul din Senat, nu vedem cu toții cum se întinde și se lătește, un mic advocat care până mai ieri cutreera cu vioara mahalalele unor orașe de provincie... (aplause frenetice. Bravo de mai multe ori repetat) ca să capețe și el o mică popularitate. Astazi, grație sistemului general, admis în rândurile colectivităților, astăzi de mai multe ori milionar, se resfață în imense domenii... private (aplause).

Tot pe banca ministerială, alături cu d. I. Brătianu, lumea toată nu cunoaște pe un om care până ieri, cauta în... jocul de cărți... mijloacele necesari pentru ca să subvie la o viață miserabilă și să se plătească datorile de cari onoarea sa era acatăată? (Aplause). Și, astăzi dacă nu'l cunoașteți, vă rog să nu'l căutați la lucrările publice — (ilaritate) așa de bine a știut să și facă treburile, în cât a înălțat la moșia sa palate splendide, trăește în lux și, după povața stăpânului, a pus la o parte bani albi pentru zile negre și... merge înainte, nu se șșiește (aplause).

Hei, d-lor, nu este unul, nu sunt doi, sunt toți așa. Nu cunosc specia colectivităților convinși, de care vorbia onor. meu amic d. Boerescu. Afară numai dacă le vom căuta convingeția în dorința de a se înăvâți. Pe acest țărăm sunt în adevăr convinși, bine convinși, pun în practică convingiunile lor. Milionarii mișună în rândurile colectivităților. Toate aceste adevuri, repede făcute, au scandalizat și scandalizează țara, căci nu sunt fructul muncii oneste ci sunt datorite numai buneii voine a marelui distribuitor de onoruri, onorarii, diurne, dividende, tantieme, comisiuni și tot felul de înțepinderi (aplause, bravo).

O voce. — Și Coslinescu?

D. D. P. Grădișteanu. — A! D-lor, mă ertați, nu am de gând, să mi plimb instrumentul fotografic pe obrazul tuturilor acestor domni. V'ași face să perdeți prea mult timp și nici nu mi place să o fac. (Iaritate, aplause).

Dar, mai sunt căi-va pe cari a și avea să vi'i presint, în câte o trăsura. De astă dată, iau pe unul dintre cei mai puri, dintre aceia la care de sigur făcea alusiune onor. meu amic, d. Boerescu, când zicea că sunt convinși. L'am văzut ministru și luând leață de ministru, dimpreună cu diurnele și cheltuețele de reprezentație, de care vă vorbia de una zi d. Lahovary, și încă ca ministru,

mai înainte și vre o 30 sau 50 mii lei pe an ca director la banca, și când s'a nămit director la banca, același care a observat că nu va putea lucra din momentul în care este și ministru, un alt director i'a răspuns: «Nu face nimic, muncim noi pentru d'nsul» (aplaude).

Iată alt ministru, tot din cei mai puri, și se vede că se molipsește lumea în această aglomerare de impuritate. Ministru actual, director la creditul funciar. Lucrurile acestea sunt ele de o puritate ast-fel, în cât se ne permită a zice că ceia ce i' fine acolo este convinge-țiunea ca fac bine, sau este interesul personal legat cu interesul tuturor colectivităților? Recomand atențiunii d-v. d-lor, tipul aceluia care se păuna în Senat cât este de desinteresat, absolut desinteresat! Iată, d-lor un avocat, care, până a nu veni la putere d. Ion Brătianu, sta în planul al doilea, dacă nu al treilea al baroului român, de o dată, după ce fusese ministru, își permite în Senat să afirme, mai rău de cât acei cari bat toba să și vîndă orvitanul, că câștigă procesele pierdute, că întoarcă morții de la groapa! De unde această încredere? — Lucrul se explică. În des-tribuirea favorurilor avantajate de cari trebuie să profite fie-care colec-tivist, stăpânul îi dădește monopo-lul justiției. Numărul proceselor nu este nimic, beneficiile ce realizează sunt totul. Nu i' se plătește, spera mai mult că nu i se va plăti falatul, știința și munca, ci hotărîrea ce dicta și pe care o va putea dicta. Pe cât a fost avocat, și avocat gras retribuit nu numai de particulari dar și de caile ferate și alte autorități publice, nu s'a mulțumit cu monopolul tribunalelor, era și censor la bancă. Atătea beneficii cumulate nu i' sunt de ajuns ca să nu poată zice că este desinteresat? Că i' trebuie dar ca să fie desinteresat? (Aplause).

Uitat-a oare că pentru o lună sau două, când a fost ministru de externe, stăpânul său l'a gratificat prin Cameră cu suma rotundă de 50,000 lei ca cheltueli de reprezentare pentru trei prânzuri date, peste sumele alocate în buget cu această destinațiune, în realitate spre a și mobila casa? A i' absolut desinteresat! (aplaude).

Portretul nu este complet. Nimeni în țara Românească, de multă vreme, n'a mai practicat nepotismul și favori-tismul ca d-sa.

Voci! Așa este.

D. P. Grădișteanu.—S'ar zice, d-lor, că aceste vechi haie ale boerilor, s'au luat după spinările lor, ca să se arunce pe umerii slugilor lor (aplaude, bravo repetat).

Să stăm la vorbă și la socoteală! Vedem pe unul din frații actualului mi-nistru de justiție desinterat, prefect, una din cele mai frumoase și mai bine retribuite prefecturi din țară. Comite abuzuri, ilegalități, bătăi pe stradă, își croiește domenii întinse în Dobrogea. Nimeni nu cutează să atingă pe acest privilegiat.

Un alt frate și permite să pună în vizare pământul ferenilor declarat inalienabil de legea rurală: ministrul de justiție de atunci, știți ce face? Dă o circulară la toate tribunalele, ca cum toate ar fi capabile de asemenea mon-struosități. Culpabilului nici un aver-tisment... Este sudit!

Un alt frate, avocat public, lasă să se piardă procesele statului în lipsă; nu face opoziție... am auzit pe d. Nacu, atunci avocat al statului, vorbind de

dare în judecată; dar totul s'a potolit... Nu se ating cei cari sunt mai presus de legi (aplaude).

Rămăs-a o rudă, ori cât de departe, un amic, un familiar, un protejat al d-lui Stătescu—vedeți în ce hal am ajuns, în cât se devie și d. Stătescu pa-tron în țara aceasta! —(ilaritate)—ră-mas-a vre unul ca să nu fie chivernisit și bine chivernisit? Și spune că este desinteresat!..

La aceștia facea aluziune onor. d. Boerescu adinecari? Ii foarte mulțu-mesc (ilaritate, aplause).

Nu v'am făcut portrete, d-lor, ci nu-mai simple schițe, și vă asigur că am luat pe cei mai spațafel. Alt-fel ar fi tre-buit să bălăcesc în albia cu lături, după cum a zis însuși primul ministru, și este așa de murdară în cât nici chiar acela care a umplut-o nu și pune mâna într'nsa (aplaude). Acești oameni, lei-ți și porecliti, cum i vedeți și cum i știți, prefind că este nefundată acuza-țiunea formulată de noi că în adminis-trăție este corupție și imoralitate. El învoacă două argumente: districtele astăzi se administrează de ele însăși, im-putarea ar trebui dar generalizată, pre-fecturile au devenit aproape niște sine-cure.—Citesc d-lor după Monitor, ca să fiu exat:

«Șapoi în ce se atinge de numirea prefectilor, guvernul când este vorba să se aleagă și să numească pe acela care trebuie să reprezinte în localitate s'a făcut o datorie de a consulta mai pe toți reprezentanții județelor din corpurile legiuitoare.»

Vedeți tabloul! Va să zică, după d-lor, țara înnoată în fericiri; avem descentra-lizarea pe toată linia; județele se gu-vernează de sine însuși; țara se guver-nează prin sine. Trebuie să fie cine-va hipohondriac, să sufere de spleen ca să găsească un năr pe acest cer așa de senin și frumos!.. Și n'a bufnit de ris mai rău de cât augurii romani acela care debita aceste enormități? Rolul puterii executive în administrație s'a re-dus, în adevăr, s'a redus la alegeri! Toți agenții direcți și indirecti ai gu-vernului s'au transformat în agenți e-lectorali.

De sus până jos administrațiunea în-treagă în loc să se ocupe de a da fie-căruia ceia-ce i se cuvine, se vină în ajutorul aceluia care suferă, nu se oc-upă de cât de alegeri; prefect, sub-prefect, pomoșnici, vătași, agenți ai fiscu-lui, ai regiei, ai sărei, militari generali, val până și profesorii nu se ocupă de cât de alegeri și numai de alegeri.

Ca să isbutiască, în loc să vegheze la stricta și nepărtinitoare respectare a dreptului fie-căruia, persecută pe cei recalcitrați, fațis sau piezis, în toate interesele și daraverile lor până la al noulea neam, pe cei mai slabi de ingeri i amenință, i intimidează; altora, cari sunt mai flămânzi le promite — i în-sală, dar le promite, celor mai devotați le trece cu vederea ori-ce abuzuri, sau nelegiuiri, i susțin și i răsplătesc.

Când aceste mijloace dulci nu sunt de ajuns, atunci vin scandaluri în intru-niri, și pe stradă.

Bacanaie ca la Orfeu și Bossel! Atunci studenții cari sunt speranța și vii-torul patriei, sunt loviți de sibirii poli-ției, (aplaude), atunci vedem agenții poli-țienești virind masalale în ochii stu-denților, asvărindu-i în închisori și tri-melind pe alții în mod ilegal în armată (aplaude). Atunci, vine organizația pa-cinilor cetățeni Lăptaru, Vornicu, Iin-

gheru și alții cavaleri ai ordinului «ser-viciul credincios» (aplaude). Și ast-fel, s'a descurgiat și s'a hotărît a se ab-ține de la vot o multime de cetățeni din cei mai valoroși, iar reprezentațiunea județeană ca și cea generală a devenit un simulacru hidos, o parodie a voinței naționale în care nu mai respiră de cât o singură voință, voința stăpânului. Rari sunt vocile liberalilor aleși cari se mai ridică. Discuțiunea este suprimată sau năbușită. Să ne fie permis a repeta cuvintele savantului dr. Laveley, ace-lora căi pot să se gândească dacă nu cum-va vărtețel nelegiuirii i-a luat cu desăvârșire: «O Cameră care nu discută este un corp servil, ea nu servește de cât a masca despotismul». Ca să ve-dem limpede în acest carnaval colec-tiv să dam jos masca liberalismului, guvernământului prin sine. Și atunci va apare figura despotismului celui mai abject.

Guvernul ia avizul celor mai mulți deputați și senatori la numirea prefec-ților!—Care deputați și senatori?—daca s'a strecurat ver unul, care resistă, de sigur nu'l consulta — nu suni cu tre-cere de cât aceia cari au ochi spre a nu vedea ranele țerei și urechi spre a nu auzi gemetele ei de durere, aceia cari datorese prefectului alegerea, numirea lor în Cameră și Senat, și cari de sigur, nu'l pot dori alt-fel.

Dumnezeu, zice sfinta Scriptură, a fa-cut peom după chipul și asemănarea lui.

Omul recunoscător, adaogă Voltaire, a făcut pe Dumnezeu asemenea lui. Fie-care zugrav zugrăvește Dumnezeirea așa cum s'a închipuit fața omenească; se zice că la bunii noștri vecini impin-tenați, un zugrav a zugrăvit pe Isus Christos cu pînteni și cisme lungi; pre-fecții cum îi știm fac pe deputați și se-natori cum i vedem; e drept ca deputa-ții și senatorii ast-fel numiți să facă pe prefecți după chipul și asemănarea lor.

Ați observat, d-lor, cât de mare este puterea obiceiului. S'a deprins lumea a considera și trata pe d. Ion Brătianu ca șef, ca leader al partidului liberal, și, cu toată transformarea sa, cu toată a-postasia sa ași vădut chiar aici oratori calificând de liberali pe aceia cari se află sub ordinea marelui vizir. Este adevă-rat că nu i-au numit liberali curat, ci liberali-colectiviști, cum am zice libe-rali murdari (aplaude) dar în fine libe-rali. Să s'fârșim odată cu această le-gendă!

Toate sunt bune dar sunteți în re-gulă cu tronul? Și recunoașteți păcatele, le mărturiseste, a spus curat: a tolerat abuzuri, procese scandaloase, crime, asasinat! Este dar imoral, toți aceia cari l'inejoară sunt imorali, corupți... Dar suntem în regulă cu tronul? serios, sau în glumă ni se pune această întrebare! Ia să stăm la vorbă și la soco-teală.

În regulă cu tronul era d. Ion Brătianu când singur și fără concursul partidului liberal din care făcea parte — contând pe pandurii d-lui Stolojan — făcea acea revoluțiune care s'a mani-festat prin ridicula republică a d-lui Candiano de la Ploiești?

Se afla în regulă cu tronul d. I. Brătianu când amenința pe Domnitor să plece ca să scutiască țara de o crimă? În ce pozițiune se afla d. Ion Cămpineanu, față cu Majestatea sa când în Cameră, în plin Parlament, declară că între tron și țară este un abis? (Aplause).

Dar. d. Dimitrie Sturza colporta bro-

șuri contra familiei domnitorului și trata pe Suveran de spion prusian?

Insuși d. Stătescu cum sta față cu Majestatea sa când d-sa a declarat în Senat, ca ocaziunea acestui discurs de care mă ocup, că, teea ce pregătia îm-preună cu stăpânul său, la Mazar Pașa, era o revoluțiune! (aplaude).

Ași putea merge mai departe și să întreb pe d. Ion Brătianu, ce fel de ser-vitor credincios al tronului este d-sa care la fie-care vot pe care l' smulge de la majoritațile sale servile, le șoptește la ureche că i se cere, i se impune de tron? D-sa se face martir și asvirlă a-supra tronului tot odiosul măsurilor sale nechibzuite. Ast-fel cu concesiu-neza Strusberg pe care d-sa a pus-o în spinarea întregii familii a Majestații sale? Ast-fel cu condițiunile oneroase ale rescumpărării căilor ferate, bună în principiu; se șoptea ușor la urechea a-celora care admidind rescumpărarea, voia să discute pentru că li se părea prea scump: lăsați nu mai faceți gură, se cere, se impune, palatul... ce să fa-cem! (aplaude).

Ce să cred, de d. Ion Brătianu care pe de o parte, în mod sistematic, sapă tronul din temelie sa cea mai sigură, ceama tare afețiunea poporului, și pe de altă parte ține pe Rege ca pe un prizonier înconjurat de acei numai, cari i-au dovedit că pentru d'nsul și alături cu d'nsul merg orbește până la revoluțiune, până la crimă! (Aplause).

De unăzi chiar nu a dat oare d. Ion Brătianu, dovadă pipăit că pentru d-sa Majestatea sa nu mai poartă coroana României de cât prin buna sa grație? Ce alt însemnează profesiunea de credința a actualului ministru de rebel în ordinul de zi către oștire, în care spunea că a fost chemat la minister, și ține portofoliul de la buna grație a Ma-jestații Sale, se înțelege, dar mai cu seama a primului ministru (aplaude).

Noi, d-lor, nu avem nevoie să ne pu-nem în regulă cu Tronul, suntem în regulă, ne am unit spre a resturna gu-vernul pe cale legală. Nu amenințăm cu revoluțiunea, fiind că avem încre-dere în deșteptarea simțului național ori cât s'ar fi tocit el de acest guvern vitreg (aplaude prelungite).

Avem încă încredere în înțelepciunea regelui, care trebuie să fie convins de adevărul, că: într'o monarchie Consti-tuțională, majoritatea triumfătoare, nu poate trata țara ca pământ cucerit. Su-veranul are interes evident să impe-dice de a abuză de puterea ei și să pro-tegeze minoritatea care poate deveni majoritate.

Trebuie de asemenea să și aducă a-minte de cuvintele înțelepte rostite de Leopold II, la 1875: «Ori ce măsură care ar avea de efect să fixeze supremația unui partid asupra altuia ar constitui un mare pericol.»

Cât mai mare trebuie să fie pericolul, atunci când se dă frânele într'un mod absolut, nu pe mâna unui partid contra celui lalt, dar pe mâna unei haite de colectiviști contra carora s'a unit astăzi toate partidele! (Aplausele frenetice). Garanțiile ce aceste partide oferă stau în îndatorirea ce au luat-o între ele, de a forma un guvern care să asigure li-beritatea votului, temelia tuturor liber-tăților, rămîind, ca acei partid să gu-verneze, pentru care se va pronunța majoritatea, dar să guverneze respec-tând minoritatea celui lalt partid, care i va servi de control. Acesta fiind pro-gramul nostru, și în sensul acesta fiind

moțiunea pe care am avut onoarea a o citi în ședința trecută, aceiași moțiune vi se va citi și astăzi, ca să o primiți și d-voastră și fiți încredințați, d-lor, că întru cât vom rămâne uniți și toți oame-nii de bine vor veni să lupte împre-ună contra acestei stări de corupțiuni și degradare morală, Majestatea Sa nu va uita cuvintele pe care singur le a pronunțat: Ca nu este temelie mai bună și mai sigură pentru un Tron, de cât afețiunea poporului (aplaude pre-lungite și de multe ori repetate).

INFORMATIUNI

Că ocazia proclamării regatului d. Brătianu a trimes M. S. Regelui o depeșă de felicitare.

M. S. Regele îi a trimes telegra-fic mulțumirile sale adăogând:

Sper ca ma voi folosi înca multi ani de staturile și experienta d-tale.

În privința celor ce spunem la pa-gina întâi, relativ la relațiunile noastre cu Turcia, suntem pozitiv informați că a venit acum câte-va vreme, la ministerul de externe, o notă a guvernului turcesc, conce-pută în termenii cei mai vii.

O delegațiune foarte numeroasă a fost trimisă din Focșani în capitală ca să protesteze în contra strămu-tării Curții de Apel de la Focșani la Galați.

D. Brătianu, a sosit azi dimineața în capitală, venind de la Florica.

D-sa a fost înștiințat telegrafic din București, despre sosirea delegațiunii focșanene.

Sosit în capitală, președintele consi-liului a făcut prin depeșă observa-țiuni prefectului, de Putna, pentru că nu l'a înștiințat despre sosirea delegațiunii din Focșani.

Negustorii de spirtoase din Ploiești zice România liberă, au venit în nu-măr considerabil să protesteze în contra monopolului pe alcoolice.

În ajunul adunării generale a ac-ționarilor Creditului mobilier, mi-nistrul de comerț, a revocat decre-tul, prin care se autoriza modifica-rea aproape radicală a statutelor a-cestei societăți.

Aceasta constituie din partea gu-vernului un act de o importanță es-ceptională. Întreg comerțul bucu-reștean și are interesele sale în joc la creditul mobilier.

Până la alte detalii, ne credem în drept a pune de îndată această întrebare:

Sau că puterea centrală nu și de-duse bine seamă de actul ce era chemată a autoriza, când a aprobat modificarea statutelor, și a comis a-tunci o mare greșală, căci nu ne e permis a ne juca cu creditul public.

Sau că de la publicarea primului decret și până în ajunul revocării

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

AMINTIRI

(Amicului meu de la Vrancea)

— Ai înmăncat, sârăce, de tot. Ci-că ești om, cupci de-a puterelea-hi, și nu i'ai prăsit un ban să i' poți cârpi o nevoe la o vreme greă, ori să te chemi și tu că ai doi juncant în băfătură, din munca ta. Ași, i'ai găsit!.. Umbli cap-chiă pe la gardurile oamenilor, să te latre căniși și să te faci de răsul și ocara satului. N'are chip să fac' un pas din o-gradă, biata Ilinca Văduvii. — Are să te opăriască baba cu apă clotoțită, ca pe un căne. — Așa i se cade. Tu om, să sfărâmi petrele n palmă, — în loc să te-apuci de-o treabă, ați calea acelei fete, și i' prăpădești ziua pe fleacuri. — Ihai, baete, mută i' gându!.. Nu lei tu pe Ilinca, cum nu s'e popă.

Părvu n'ghiți n sec de câte-va ori, și fară să scoat' un cuvânt, se scula și eși. Bătrênul se simți singur, și tăcerea din bordei pentru n'cîia oară îl înfi-oră. — Se uită lung în spre capul lăței, unde șezuse Părvu, își întoarcă gândul

la câte rostise din gură, și n'cepu să l' mustre cugetul. Simți tăcerea lui Părvu c'a rămas în bordei și i' apasă ca o peatră de moară. Atăta băeat avea și el. Cum îl împinse naiba să se ndră-gească tocmai de biata Ilinca, care de asemenea era fiica lui, făcută cu Ma-randa văduva lui Ghinea, răposat cu vr'o doi ani înainte de nașterea fetei. Și iia el bine că i' sângele lui. — Cum să îngăduie o așa împărechere? Dar unde s'a mai pomenit un păcat, ca aista? El nu știe, sârăcu, — nu i' spune inima — ș'o ține într'una ș'o iee de nevastă; — biata Ilinca, — bietul Părvu!..

Și se culcă iar pe spate, doborât pe gânduri, cuprins de milă, cu inima ruptă de dureri, pe cari numat el și cu Maranda le știa. — Soarele asfințise, bordeiul se umplu de întineric, și el adormi greu.

Părvu o porni de-acasă țintă la mama Maranda. — De asta dată nu se mai opri sficios pe la poarta, ci și luă inima n' dinți și dete drept înainte, deschise ușa n lături, și se n'țepeni dărz dina-intea bătrânei, și sub ochiul ei speriet și răstii, el nu se tulbură, ca alta dată, ci i' grăi verde fară să n'găimeze vorba,

ori să i' tremure glasul. — De ce bați pe Ilinca, lele Maran-dă! Cum nu te doare inima? E păcat de Dumnezeu, crede-mă, să i' bați joc de trupul ei. De ce-o ferești așa de mine, ca doar nu s'ur s'o mănânc? Și zău, a-dicătelea de ce nu m'i-o dai de nevastă? Ce, eș nu s'om ca toți oamenii? Ha, lele Marandă! Spune m'i încălea, ca să știu. — Baba i' privi lung, umită, cu mâna la obraz — dar nu mai putu ține și is-bucni.

— Bata-te Dumnezeu, ticălosule, iar te-ai îmbătati! Eși afară, nerușinatule, — nu te vezi că ești mort de beat? Pei din casa mea, greață, că chem satu la tine-aceuși!..

Și puse mâna pe cociorvă. Părvu, de și n'avea de loc aerul de a l' i frica, dar se dete îndărăt, și se departă cu pas domol, în bătaia căinilor, bolborosind o toană de sfinți, dumnezei și feștani. — Baba se potoli — iară fata vîrî capu n' perna și plânse năbușit.

Inoptase. Zare de stea nu se vedea de-asupra, și n'cepuse să ploaie. — El se îndreptă spre cărciumă. La nici un geam nu era lumină. — Bătu în ușă, apoi în fereastră.

— Un glas sgârietor de jidan somnoros, s'auzi din fundul casei întrebând:

— Cine e?... —

— Eș — Părvu. — Școal' de m'i dă o litră de rachiu. —

Jidanul aprinse un capetel de lum-nare și trăsé drăgul de la ușă. Flăcăul scoase din stn'o sticlă lătareată, puse trei gologani pe tarabă și ceru jupanu-lui să i' dea din cel mai tare. — Luă stic-la de rachiu și se îndreptă spre casa. — Pe la jumătatea drumului i' trase-o dușca sdrăvană. Simți că l' ardă la ma-țe. Apoi scutură sticla: i se păru c'a mai rămas de-un gât, și o puse iar în stn. — Întră încetșor în tindă. Deschise ușa casei cu grija. În bezna neagra, ce umplea încăperea, s'auzia, trăgănat și greoi, «horcaitul» bătrânului ce dor-mia dus.

Părvu stăte puțin în întineric și a-scultă, stăpânindu și răsufarea. Apoi eși iar în tindă, calcând rar pe verful degetelor, băjbăi în ungher sub răș-niță, găsi toporul la locul lui. Il luă; în-tră iarăși tiptil în casă, ajunse lângă pat, și începu să pipăie la căpatai. — Atinse încetșor, cu mâna, fruntea cal-dă a bătrânului, care dormea cu fața n-

sus. Atunci își înclăță c'o furie de do-bitoc, amîndouă mâinile pe coada to-porului, îl ridică cu tăisul în sus, și o-dată îl repezi năpraznic cu muclea n capul tațelui său. Teasta trosni sfără-mată, și nici un gemet înecat și pro-fund de durere, n'avu timp să iasă din pieptul nefericitului părinte. — Sângele începu să surue pe pământ!..

Părvu aruncă toporul jos — și eși re-pede afară.

Ploaia încetase și câte-va stele înce-puă a se ivi printre petici de nori. U-cișgaș se simți apucat de-un tremur. Capul îi vuia năuc. Îi rămăsese în u-reci suruital de sânge... Îl auzia neîn-trerupt cum gâlgăie, prelungindu-se n jos pe marginea patului — scoase stic-la din stn, c'o potău sălbatică i' supse cea din urmă picătură, și o aruncă n colo. Ca un nebul se repezi la casa babei, și în lătratul asurzitor și în-tărât al căinilor, strigă de la fereastră, răsnădajduit și huez:

— Școală Ilinco, c'am omorit pe tata!

Dar căzu grămadă n noroiu, și adormi toropit de beătură.

Am plecat ameliț. Imi urla capul de pusele babei. N'am mai fost, de-a-tunci pe-acolo. Sărmana noastră casă! — Sărmanul Moș Simion! Cum s'au stîns și s'au prăpădit de trist și fără de urma A. Vlahuță

FINE

lui, s'au petrecut lucruri grave cari au obligat pe guvern a reveni asupra autorizării.

Și într'un cas și în altul, lucrul nu trebuie făcut mușama; din contră motivarea decretului de erî devine absolut necesară.

Să se publice dar raportul către M. S. Regele pentru a ști ce s'a întâmplat.

A apărut un nou ziar al cooperatorilor având de titlu *Lucrătorul român*. El va apare de două ori pe lună.

Societatea studenților în medicină și-a schimbat comitetul.

Au fost aleși: președinte d. Obreja care era vice-președinte, și vice-președinti dd. Paladi și Vrabie, secretar general a fost numit d. Popescu-Groșeanu.

Duminică, 16 Martie, s'au întrunit membrii corpului didactic pentru a discuta legea instrucțiunii.

Adunarea a fost presădată de d-l D. Petrescu, profesor universitar.

D. C. C. Dobrescu, a dat citire memoriului redactat de comisiune. Acest memoriu fu aclamat de profesorii prezinți, iar comisiunea adunarea i-a votat mulțumiri și felicitări pentru o așa de meritorie lucrare. În curând memoriu va fi prezentat Adunării deputaților.

CRONICA

Reposatul Nascocila

Nascocila mi este prieten. Bun băeț, însă cam ciocnît la cap; poate din pricina asta ne am și împrietinit amândoi. În fle-care zi, Nascocila născocea câte o idee demnă de un pensionar de la Mărcuța, și o punea îndată în lucrare.

Maî alaltă-eri, vine la mine, cu barba rasă, părul și mustățile vopsite roșcat și cu ochelari albaștri la ochi.

Fără să mă lase să l întreb cine este, căci nu l mai recunoșteam, îmi strigă: — Eu sunt; Nascocila! Să știi că am murit mâncat de un urs, Apoi îmi întinde ziarul *Neadeverul*, în care citi următoarea telegramă pornită din Brașov: Domnu Nascocila, care plecase singur zilele trecute la o vânătoare de urși în munții Carpați, a fost mâncat de un urs.

— Înțelegi?

— Înțeleg alit, că ești nebun de legat.

— Te înșeli; sunt înțeleg. Aceasta depeșe mă costă două lei și printr'nsa am isbutit să știu ce s'a zis despre mine, după moartea mea.

Ascultă-mă! Am citit prin cărțile bisericești că morții ne privesc de sus din împărăția cerului. Nu știu dacă este adevărat, însă de sigur ei nu ne vor putea auzi pînă când împărăția pămîntului nu va fi în legătură telefonică cu împărăția cerului. De aceea, am murit pentru toți și am rămas în viață numai pentru mine ca să pot constata ce este durerea celor de care ne despărțim și la ce diapason poate să ajungă desesperarea lor.

— El, ești mulțumit de ceea ce ai constat?

— Aule! mai bine mă mânca ursul. Inchipuște l că îndată ce s'a publicat depeșă, după ce m'am transformat precum mă vezi, am alergat acasă la mine. Slugele spărase broaștele de la toate dulapurile și lși împărțea hainele mele. Feciorul meu, ticălosul meu de fecior pe care l'ju de cinci ani, înserca fracul meu și mă înjura pentru că l'era prea strîm. L'am auzit plîngîndu-se că am rămas slab fiind că eram prea sgârțit pentru că să mă îndur să măntie bine!

— Ce puteai să aștepti de la slugi?

— Stai, lasă-mă să vorbesc, căci n'am sfîrșit! Alerg îndată la Lenuța, slăbiuțu-mea. Îmi zise de alttea ori: «sunt în stare să mor pentru tine», în cât eram sigur că voi muri de leșinată de durere, eu toate că eu murisem pentru un an.

— El?

— Da! cinci-zeci de lei slujnicul ca să mă bage într'o odăiță de unde puteam să văd și se auz toate. Alit fel — ce să zic, nu mă plîng. Lenuța era îmbrăcată în negre de sus pînă jos. Avea chiar și ciorapi negri, și l'areta împreună cu piciorul unui avocat pe care îl întreba: «S'a găsit testament? — Nu s'a găsit? — Auzi prostie, se plece la vânătoare de urși fără să faci testamentul! Ce este de făcut? — Proces! — Im ajungea cât auzisem; am dat fuga la bir la *Hugues*, unde se adună toți prietenii mei, toți căți m'au strâns de mână de dimineață pînă seară și stors de pungă, de seara pînă dimineață.

Se vorbea despre mine. Unii plîngeau pe sîrmanul urs care a fost nevoit să mă mistuească, alți ziceau că am murit din beție, și câte și mai câte! Înțelegi ce este omeneția?

— Înțeleg că ești nebun. Nu este mai bine să crezi în toate de cât să te desguști singur de toate? Nu este mai fericit omul care a fost înșelat de zece ori și tot nădejduște în viitor, de cât acel care născocete și caută reul cu lumânarea?

— Cam așa am crezut și eu mai tîrziu și locmal de ceea n'am voit să te pun și pe tine la încercare.

— Ași fi zis de tine, ceea ce am zis tot d'aura, și lți mai sput și acum: «Al friguri la cap!» Inșă un lucru nu prea înțeleg bine din toată istoria ta: dacă ai fost singur la vânătoare și te-a mâncat ursul, cine a rămas ca să ducă vestea la Brașov?

— Prea mă întrebî multe.

— Și minciuna este vorbă!

— Zi și tu, că am visat!

Max.

PARTEA ESTERIOARA

Belgia. — *Bruxela*, 25 Martie. — Au fost chemați sub drapel toți soldații congediați, precum și ultimele clase de milițieni. Fierberea e mare pretutindeni; sunt temeri de turburări în Anvers și în Gand. Garda civică din Bruxela și din suburbii a fost chemată sub armă.

Partida lucrătorilor asociați a convocat un meeting de indignare contra purtării trupelor față cu lucrătorii greviști din minele de cărbuni de la Liege.

Organul socialist *Le Peuple* publica articoli revoluționari, acuzând pe guvern că declară poporul ca fiind în afară de legi și la strigătul lui după pâine răspunde prin gloanțe. Primarul din Liege a interzis vîndarea pe străde a acestor foi.

Bruxela, 26 Martie. — Meetingul socialist ținut ieri seară a atras o mulțime de lume. Oratorul principal a fost redactorul șef de la ziarul *Le Peuple*, Volders. El a pledat pentru restornarea ordinii existente și speră, că în urma sufragiului universal un regim al lucrătorilor va pune pe cei de jos în locul celor de sus; deacea nimeni să nu lipsească de la întrunirea de la 13 Iunie, ori-ce s'ar face din partea autorităților. Cuvîntarea fost mult aplaudată. Unii au strigat: «Jos cu regele! Traiască Republica!»

Dupa ce s'a votat o rezoluțiune în acest sens, mulțimea a plecat cântînd Marseleza Carmagnole; o coloană a năvălit spre strădele principale, dar a fost respinsă de poliție; cu toate astea printr'un ocol a reușit să ajungă în Rue Royale pînă la palat. Aci erau adunați mulți agenți polițienești, cari cu sabia în mîna au împrăștiat mulțimea.

Poliția a rupt cinci afșuri, în care se predica jaf și omor.

Consiliul comunal din Charleroi a ținut ieri seară o ședință extraordinară, la care au asistat autoritățile militare și judiciare.

Astăzi fiind zi de plată a lucrătorilor, sunt mari temeri pentru deseară în Chatelinan; de aceea primarul a cerut să i se trimeată trupe.

—X—

Austria și România. — *Viena*, 26 Martie. — În timpul din urmă s'au înțeles căsuri, ca la vămile române s'au oprit mărfuri austriece și ungare, spre a le supune unei analize chimice în baza unei legi române, contra aplicării căreia a protestat lusa la timp guvernul austro-ungar și cel al altor puteri. În urma menționatelor casuri ministrul Austro-Ungar din București, baronul de Mayr a primit ordinul să se adreseze din nou guvernului român și a reușit a face să se dea, la 19 Martie, un ordin tuturor oficierilor vamale române, ca să nu se mai oprească mărfuri pentru analize chimice.

—X—

Germania. — *Berlin*, 26 Martie. — Prințul Bismark a fost astăzi rîu dispus. El și-a început discursul cu rugămintea, de a i se lua în considerațiune starea sănătății. A zis apoi, că n'a vizitat comisiunea pentru monopolul rachiului, pentru că ar fi avut rolul ovreilor plîngători la apele Babiloniei. Bismark a respins cu violență cuvintele lui Richter, că dînsul ar fi făcut politica de rachiu! Consiliul federal lucrează deja la un nou proiect de impozit asupra rachiului. Vă vom face — a zis cancelarul — o serie întreagă de proiecte; Atunci veți putea alege pe cel mai bun.

Bismark a respins șomotele despre modificări în constituțiune. El a zis că nu vrea o lovitură de stat și nici măcar dizolvarea Reichstagului; însă Reichtagul trebuie să se gîndească, că se pot întoarce timpurile de la 1792 și cine garantează oare, că monarhia nu

va sucumba din nou steagului Roșu? Nimeni nu poate ști, ce se va întâmpla în Franța! Mare seusație.

CORPURILE LEGIUITOARE
CAMERA

Ședința de Lună 7 Martie 1886

Ședința de deschide supt președinția d-lui Leca, fiind prezinți 118 deputați.

D. *Oroveanu* citește o petiție iscălită de 150 sâteni din R. Sarat, cari cer să fie ajutați de stat, fiind-că, din pricina lipsei mor de foame.

Se da citire unei petiții a mai multor comercianți de băuturi spirtoase, cari cer să nu se voteze proiectul de lege asupra spirtoaselor.

D. *Skileru* cere a se citi petițiunile venite din toată țara în privința acestui proiect de lege.

D. *Dimitrescu din Brăila*, spune că o delegație de cetățeni din Focșani a venit pentru a înțuri asupra guvernului ca să nu strămute Curtea de apel la Galați. D-sa cere a se amîna votarea legii acesteia, pînă va veni și o delegație din Galați.

D. *Radu Mihai* spune că guvernul nu va fi influențat, și că această delegație nu va face alt de cît să sporească veniturile căilor ferate.

D. *Iepurescu* declară că acea delegație își îndeplinește o datorie Constituțională și că rîu face d-l deputat Demetrescu de o critică.

Incidental se închide.

D. *Demetrescu*, în chestie personală, spune că nu d-l Iepurescu îl va putea învăța parlamentarismul și că asemenea delegații sunt emanația unor spirite revoluționare. (Haritate mare, zgomot, aplause ironice).

Se votează mai multe indigenate rămase din ședința de Sămbătă.

Se votează proiectul de lege amendat de Senat, pentru sporirea unor taxe de axize ale Cîmpu-lungului.

D. *Epurescu*, citește raportul și proiectul de lege pentru sporirea taxei asupra sărei.

D. *Căndărășescu*, cere biroului ca proiectul de lege asupra spirtoaselor, să fie luat mai tîrziu în discuție, fiind că acest proiect era înscris cel d'întîiu la ordinea zilei.

D. *Nacu*, cere ca proiectul asupra spirtoaselor să fie luat mîine în discuție pentru că d. prim-ministru a declarat că voește să fie față la votarea acestui proiect de lege.

D. *I. Rădulescu*, cere ca Adunarea să se pronunțe, ca proiectul spirtoaselor să fie luat astăzi în discuție și se miră cum ministru de finanțe cere ca să se amîne pe mîine acest proiect, numai pentru motive că lipsește d. prim-ministru, când d-sa, ministru de finanțe este față.

Adunarea hotărăște a se lua astăzi în discuție legea asupra sărei.

D. *G. Paladi*, combate proiectul de lege fiind-că va apăsa esclusiv asupra claselor sărace, care consuma mai multa sare de cît clasele avute.

D. Paladi arată că în anul 1882 când s'a scăzut prețul sărei, M. S. Regele, la finalul sesiunii a declarat că aceasta este cea mai frumoasă pagină a acelei sesiuni. Ce va zice oare astăzi M. S. Regele?

D. Paladi cere Adunării, ca să respingă acest odios proiect de lege.

D. *Epurescu*, susține proiectul de lege și declară că nu este astăzi momentul ca să se slăbească guvernul, fiind-că nu este cine să fie pus în loc.

D. raportor mai spune că este o datorie de încredere pentru majoritate ca să voteze proiectul de lege, iar pentru minoritate este o datorie de patriotism, și aceasta pentru că bugetul trebuie echilibrat.

D. *Carp*, cere prelungirea discuției.

D. *Schileru*, pretinsul reprezentat al țărănilor, cere a se închide discuția și a se vota legea, pentru că va aduce avantaje țărănilor. D-sa blamează pe d-l Paladi că critică tot ce vine din partea guvernului. (Sgomot îharitate).

Discuția se închide.

Proiectul se ia în considerație cu 67 bile albe, contra 24 negre.

Se da citire art. 1 care sună:

Prețul sărei pentru consumațiunea internă se fixează precum urmează:

a) De la gura salinelor 9 lei sută de chilograme;

b) Din depozite 10 lei 50 bani sută de chilograme.

D. *P. Carp* relevă cuvintele d-lui Iepurescu că pentru majoritate este o datorie de încredere iar pentru minoritate este o datorie de patriotism ca să voteze prezenta lege. Pentru ce numai de

la minoritate să se ceară patriotism, iar de la majoritate numai încredere? (Risete). Apoi spusa d-lui raportor, că trebuie să susținem acest guvern fiind că n'avem pe cine pune în loc, nu merită discuție, căci nici un guvern nu cade de bună voia lui și prin urmare nimeni nu l'întreabă pe dînsul cu cine vrea să fie înlocuit.

D. *Carp* combate articolul, fiind-că aceasta lege va apăsa asupra claselor sărace și seacă micile avuții cari constituie marea avuție națională.

D. *Costinescu* susține că prețul sărei, prin prezenta lege, se ieftinește în consumație, căci de aci încolo se va cumpăra sarea la gura ocnef cu 10 lei și 50, iar pînă acuma țîrenul o cumpăra de la cărauși cu 16 lei.

D. *Costinescu* declară că din momentul ce nu vede alt guvern mai bun, îl susține pe cel prezent, iar când va veni altul mai bun, atunci îl va susține pe acela. (Risete zgomotoase).

Discuția se închide și art. se votează. Art. 2 se votează fără discuție.

D. *Dinka Skileru* propune un art. intermediar, în înțeles ca guvernul să fie obligat a înființa depozite de sare în toate orașele de reședință, precum și în acelea care sunt în apropierea gărilor.

D. *Ion Marghiloman* propune un supt amendat, cerînd ca sarea să fie pusă în vîndare la toți debitanții de tutun, pentru usurința consumatorilor.

D. *N. Ionescu* face un lung discurs pentru a cere respingerea amendamentului d-lui Skileru.

D-sa spune, că are încredere în guvern că va stabili depozite cât mai multe în toată țara pentru folosul consumatorilor, cât și pentru acela al fîscului.

D. *Nacu* cere d-lui Skileru ca să se retraga amendamentul și făgăduiește cum ca guvernul va lua măsuri pentru facearea de depozite.

D. *Nacu* afirmă că vremea d-lui Carp n'a venit încă și de aceea partida liberală poate fi înștită.

Discuția se închide.

Amendamentul d-lui Skileru se respinge.

D. *I. Marghiloman*, în urma făgăduelii d-lui ministru își retrage amendamentul.

Art. 3, se votează fără discuție.

Legea în total se primește cu 68 bile albe contra 16 negre.

La ora 4 3/4 ședința se ridică.

Penel.

SENATUL

Ședința de Lună 17 Martie 1886

Ședința se deschide la ora 2 p. m. sub președinția d-lui D. Gr. Ghica.

Preșinți 77 Senatori.

La ordinea zilei proiectul de lege pentru strămutarea Curții de Apel din Focșani la Galați.

Tribunale publice, sunt pline cu lume. Deputațiunea Focșanienilor asistă în corpore la ședința.

Primul ministru lipsește.

D. *General Fotino*, întrebă pe ministrul de externe, ce însemnează prezența d-lui Ap. Manescu, la birou, când în «Monitor» a vîzut decretul prin care d-sa se numea ca ministru la Atona.

D. *Ministru de Externe*, răspunde că: *d-l Manescu n'a primit postul ce i s'a încredințat, și deci prezența sa la birou înșamnă că d-sa n'a reanunțat la mandatul de senator.*

Senatul primește fără discuție prin 59 voturi contra 3, proiectul de lege pentru furnitura materialului necesar armatei pe anul 1886—88.

D. *Ministru de Domeni*, cere a se schimba ordinea zilei punându-se pentru astăzi proiectul de lege pentru vînzarea bunurilor Statului.

D. *Orleanu*, cere a nu se schimba ordinea zilei, de oare-că ia a fost fîscată de Sămbătă în înțelegere cu banca ministerială.

D. *Președinte*, punînd la vot cererea d-lui ministru de domenii. Senatul o primește.

În urma schimbării ordinii zilei tribunele se gîlesc.

D. *Vergati*, citește proiectul de lege pentru modificarea unor dispozițiuni din legea vînzării bunurilor Statului. La aliniatul b. al paragrafului II, din art. 4.

D. *Gogu Ștefănescu*, cere să se introducă oare-care modificări.

D-nii G. Cantacuzino, Aurelian și raportorul susțin articolul cum e redactat. — Cele alte articole se primesc fără discuție.

Legea se primește cu 41 voturi contra 6.

Senatul trece în secțiun la ora 3 1/2.

ULTIME INFORMATI

D. Moruzi, prefectul de poliție, colporta azi prin oraș depeșă M. S. Regelui către D. Brătianu, presințînd o la toată lumea ca răspunsul Regelui la adresa votată de opoziție la Sala Joje.

Garantăm exactitatea acestei informațiuni.

Deputațiunea Focșanienilor se compune din 300 de înși.

D. Apostoleanu, a fost primit de M. S. Regele, căruia îi a remis o petițiune din partea Focșanienilor.

Pe la 3 ore azi, câte-și trei sute de membri ai deputațiunii s'au înscris la Palat.

O parte din deputațiunea județului Putna s'a presintat azi la dd. George Cantacuzino și C. Boerescu, care au făgădui și unul și altul că vor lua cuvîntul pentru a combate strămutarea Curții de Apel de la Focșani la Galați.

D. N. Crețulescu ministrul nostru la Petersburg a sosit în capitală.

M. S. Regele azi a primit în audiență pe prințul Ion Ghica.

Ieri a fost două adunări generale la Creditul mobilier. Una ordinară în care s'a aprobat comptul exercițiului 1885 și s'a ales un nou consiliu de administrație, compus din persoane cari au figurat în consiliu anterior; anume d-nii: Zenlenti, Crisovelsoni, Gr. Triandafil Voigt și din o persoană nouă d-nul Th. Ieschek, fost sub-director al creditului mobilier. Iar adunarea extraordinară privitoare la lichidări s'a amînat pentru Joi 27 Martie, fără să se ia nici o rezoluțiune.

Beneficiul exercițiului 1885 al societății Creditului mobilier a fost de lei 9.170 h. 29 care a fost repartat asupra exercițiului următor. Prin urmare acționarii nu au nici un dividend pentru 1885, precum de altmîntreli a fost și în 1884.

Iată oare cari detalii asupra revocării decretului privitor la modificarea statutelor Creditului mobilier.

Încă de la 1 Martie, guvernul a atras atențiunea consiliului de administrație al acestei societăți, comunicîndu-i o adresă prin care guvernul zice că a înțeles autorizînd modificarea statutelor ei să l'înlesneasă operațiunile, iar nu să l'pregătească calea lichidării, că ast-fel buna credință a guvernului fiind surprinsă, se vede nevoit a revoca decretul în chestiune.

Focșanienii s'au presintat azi și la prințul Dim. Ghica care le-a răspuns într'un mod evasiv.

Ni se asigură ca d. Ion Brătianu sosind azi în Capitală a dat ordin ca să nu se răspundească știrea despre venirea d-sale.

D. Ion Brătianu nu ar vrea să dea ochi cu delegații din Putna.

Să șoptește că ar fi vorba ca să se amîne discuțiunea privitoare la strămutarea Curții de Apel, pînă după plecarea Focșanienilor.

Vorbind despre aceasta cu unii din membrii ai delegațiunii, ei ne au declarat toți ca au luat toate dispozițiunile ca să se prelungiască șederea în București cât de mult, și chiar o lună de zile, dacă va fi nevoie.

Azi Senatul era plin de agenți polițienești și de pacinici cetățeni, din cauza prezenței celor 300 de focșaneni.

ULTIMA ORA

Londra, 29 Martie. — Se telegraficeza din Constantinopol ziarului *Daily News* ca Grecia a notificat guvernului otoman ca i va declara rebel peste 10 zile, dacă pînă atunci nu va obține satisfacțiune.

Londra, 29 Martie. — Lucrările de delimitare de la granița Afgană, au fost suspendante din cauza dificultăților ridicate de către comisarii ruși.

Belgrad, 29 Martie. — Comăndamentul superior al armatei fiind suprimat, generalul Horvatovici, a parasit Nișul spre a se întoarce la Belgrad.

Regele a salutat la gara batalionul pînțului ereditar.

Goritz, 29 Martie. — Prin testamentul său, care s'a deschis, comtesa de Chambord a recunoscut de moștenitori ai ei pe Don Carlos și Don Alphonse.

Belgrad, 29 Martie. — Se așteaptă mîine soluțiunea crizei, mai toți oameții de stat chemați la rege, au fost de părere ca d. Garasann fiind foarte sprijinit de partidul progresist, trebuie să rămîna la putere.

